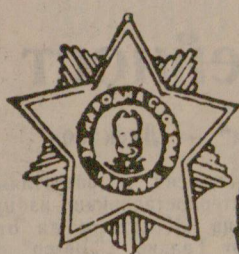

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

Борба

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Година XXXVI

1979

АПРИЛ

7

Събота

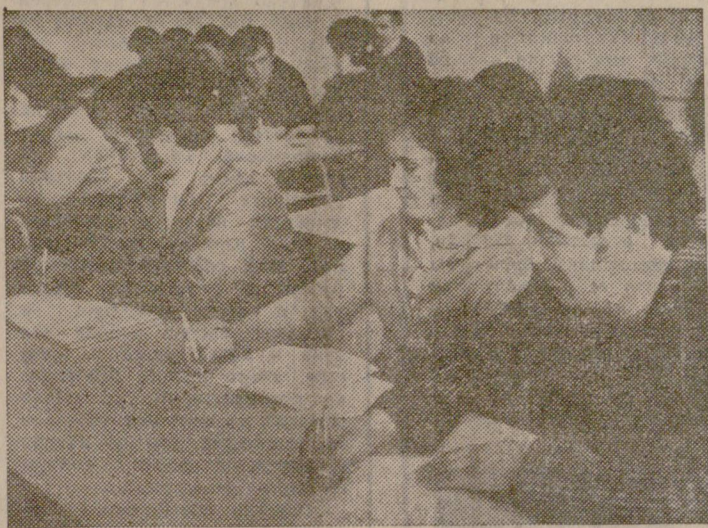
Вестникът е основан през 1943 година

Брой 42 (4185)

Цена 2 стотинки

Добре подготвени кадри — надеждна експлоатация, това е характерна черта в работата на колектива на СХК „Свилоза“ — Свищов.

на колектива на СХК Снимки Иван РУСКОВ

КЛЮЧОВ ПРОБЛЕМ ЗА ВИСОКО КАЧЕСТВО И ЕФЕКТИВНОСТ

Окръжно съвещание по подготовката, квалификацията и преквалификацията на кадрите

Единадесетият конгрес на БКП, Националната партийна конференция и Юлският пленум на ЦК на БКП от 1978 година определиха подготовката, квалификацията и преквалификацията на кадрите на всички равнища като стратегическа дейност на съвременния етап. Още през 1972 г. бюрото на Окръжния комитет на БКП прие програма и утвърди съвместни мероприятия на Окръжния народен съвет, ОС на БПС, ОК на ДКМС и ОС на НТС по този проблем. В изпълнение на тази програма през последните три години в окръга в създадени 25 професионално-учебни центрове и 5 филиала повишиха своята квалификация близо 100 000 работници. Създадох се заводски паралелки, в които досега също повишиха образованието си около 3000 работници. Разгърна се движението на школите за чужд език. Независимо от това обаче все още числото на работниците с основно образование е значително, на овладяващите втора професия — недостатъчно.

Вчера в СХК „Свилоза“ в Свищов се състоя окръжно съвещание с участието на бюро на Окръжния комитет на БКП, на ОС на БПС, първите секретари на общинските комитети на БКП, директори на основните предприятия и стопански организации, на ПИАК, председателите на АПК, председателите на профкомитетите, директори на техникуми и средни училища, преподаватели в професионално-учебни центрове и ръководители на школи за чужд език. Тук бе и Валентина Калудова, зав. отдел „Квалификация и образование“ на ЦС на БПС и Петър Петров, инспектор в Мини съвета на народната просвета. Участниците в съвещанието представиха разгледа материалната база на професионално-учебния център в комбината и след това изслушаха доклад от председателя на ОС на БПС Иван Златев. В него той анализира постигнатите успехи, слабите страни в работата по подготовката, квалификацията и преквалификацията на кадрите. В разискванията споделиха опит и поставиха въпроси директори на предприятия, председатели на профкомитети, началници на учебно-методически отдели и други. По повдигнатите въпроси взеха отношение и другарите Петър Петров и Валентина Калудова.

Първият секретар на Окръжния комитет на БКП Никола Василев изтъкна, че този проблем не е нов, че на него бе посветена специална научно-практическа конференция, съ

вещание за преглед на изпълнението на приетите мерки. Същията на работата сега е в това да се свързва най-тесно обучението, квалификацията и преквалификацията с крайните резултати в повишаване качеството и ефективността, в използването на средствата на труда, предметите на труда и живия труд. Този проблем да стане централен в бригадната организация, да се свързва най-тесно с новата организация на работната заплата. Обучението, квалификацията и преквалификацията трябва да водят към утвърждаване на икономическия подход за по-пълно използване на земята, основните производствени фондове, суровините, материалите и енергията, за да се получи по-голям мултипликативен ефект.

Другарят Василев информира участниците в съвещанието за резултатите от изпълнението на плана за първото тримесечие и даде конкретни препоръки за още по-пълно използване на резервите във всички отрасли

Иван КОЛЕВ

Национални първенци

СДТ „ХЛЕБОПРОИЗВОДСТВО И СЛАДКАРСТВО“ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО е първенец в социалистическото съревнуване за 1978 г. сред сродните предприятия в системата на Министерството на търговията и услугите. Колективът завоюва това първенство за втори поред път. На организираното по този повод в четвъртък тържество на предприятието беше връчено знамето на трудовата слава на МВТУ и ЦК на Профсъюза на работниците от търговията и услугите. На тържеството присъства и председателят на Окръжния съвет на БПС Иван Златев.

Николай ТОМОВ

ПРЕДИ МЕСЕЦ КОЛЕКТИВЪТ НА ТЪК „МОСКВА“ — СУХИНО-ДОЛ е удостоен със златното „Окръжен първенец“ за 1978 г. и му бе връчено преходно знаме на Окръжния кооперативен съюз за завоювани най-високи резултати в социалистическото съревнуване. Тези дни дойде още по-голямо отличие. Колективът заслужено получи знамето на трудовата слава на ЦКС и бе обявен за Национален първенец в системата на съюза за постигане най-високо преизпълнение на миналогодишния план по всички основни показатели.

Неделчо ТИНЧЕВ

Юбилей на Завода за запаметяващи устройства

Навършват се десет години от основаването на Завода за запаметяващи устройства — Велико Търново. За този сравнително кратък период предприятното се утвърди като чело производствено звено в системата на ДСО „ИЗОТ“ и окръга. Основна заслуга за това има неговият млад ентусиазиран колектив, който в съкратени срокове положи основите на един нов отрасъл в нашата икономика — производството на електронно-изчислителна техника.

Сега продукцията на завода (запаметяващи устройства, средства и системи за телеобработка) намира добър прием у нас и в чужбина. Едно от изделията завоюва най-висока оценка за качество „К“. От създаването си досега колективът редовно изпълнява и преизпълнява плановите си и по случай успешното изпълнение на производствената програма за VI петилетка заводът бе удостоен с високо отличие — орден „Червено знаме на труда“.

Десетгодишният юбилей на завода бе отбелязан вчера с тържество в салона на драма-

тично-музикалния театър „Константин Кисимов“. Сред присъстващите бяха и другарите Никола Василев, първи секретар на Окръжния комитет на БКП, Васил Хубчев, министър на електрониката и електротехниката, Антон Гугов, първи секретар на общинския партийен комитет, Борис Чобанов, първи секретар на Окръжния комитет на ДКМС, Драгун Драгнев, председател на общинския ч.-роден съвет — Велико Търново и други.

Слово за десетгодишния трудов път на колектива произнесе директорът на предприятието инж. Недко Жилевски. Никола Василев и Васил Хубчев приветстваха колектива по случай юбилея. Със звание „Отличник на Мини съвета на електрониката и електротехниката“ бяха удостоени основатели и членници в гурда.

Връчен бе рапорт-обещание на колектива до Министерството на електрониката и електротехниката и до Окръжния комитет на БКП. След това бе изнесен поздравителен концерт.

Антон ТРУФЕВ

Трети Международен симпозиум по руски език

Завърши своята работа Трети Международен симпозиум по руски език, който бе открит в понеделник във Велико търновския университет „Кирил и Методий“. В изнесените над сто доклада и научни съобщения бяха застъпени общо теоретични въпроси на двуетимно, проблеми на интерференцията при изучаване на руската фонетична и графична система и при съпоставителното изучаване на руския и родния език.

Участниците в симпозиума разгледаха някои от забележителностите на старопрестолния град. В общинския народен съвет чуждестранните делегати имаха среща със зам.-председателя на съвета Стефан Стефанов, който ги запозна с богатото историческо минало на Велик Търново и с неговото социално-икономическо и културно развитие.

Георги МАРИНОВ

„Средновековният български град“

От 4 до 6 април във Велико търновския университет „Кирил и Методий“ се състоя национална научно-практическа конференция на тема „Средновековният български град“, по съветна на 1300-годишнината на българската държава. Тя бе организирана от Българското историческо дружество, Окръжния съвет за култура и ВТУ. В нейната плодотворна рабо-

та участваха редица наши историци, археолози, архитекти и други специалисти. В изнесените близо 50 доклада и научни съобщения бяха разглеждани проблеми на средновековните български градове в социално-икономически, културен и градоустройствен аспект въз основа на най-новите проучвания.

Георги ПЕНКОВ

Колоквиум с възпитаници на ВТУ

В четвъртък и петък бе организиран поредният колоквиум с възпитаници на Велико търновския университет. С приветствие към участниците при откриването на колоквиума се обърна ректорът проф. д-р Димитър Филипов. На пленарното заседание доклада изнесоха видни наши учени — сегашни и бивши преподаватели в университета.

В секциите „Литературознание“, „Езикознание“ и „История“ бяха изслушани около тридесет доклада и научни съобщения от бивши дипломанти и много добри студенти, които след завършване на висшето си образование не са прекъснали своите научни и творчески занимания, с което утвържда-

ват името на университета. По време на колоквиума бяха връчени наградите от конкурса за най-добри излезли през 1978 година книги от възпитаници на ВТУ. Първа награда за стихосбирката „Трапеза“ получи Михаил Михайловски, а втора — Георги Спасов за стихосбирката „Вест“. Със своя роман „Димитър Злочест и войводата Патрер“ Аничо Калоянов спечели първа награда за белетристична книга. Втората бе присъдена на Васко Жеков за романа „Тревожни нощи“. За научна книга с втора награда бе отличен Богдан Морфов за „Незаврамята Христина Морфова“.

(Соб. инф.)

7 април — Международен ден на здравето

Ден на здравния работник в България

Тържествено чествуване

В четвъртък вечерта в салона на драматично-музикалния театър „Константин Кисимов“ във Велико Търново тържествено бе чествуван Денят на здравния работник. Стотиците здравни работници и представители на великотърновската общественост бяха топло приветствани от Кирил Панайотов, секретар на Окръжния народен съвет. От името на

огромния колектив здравни труженици доц. д-р Кирил Манолов, председател на Окръжния комитет на профсъюза на здравните работници, отправи най-топли пожелания към огромния колектив на хората в бяло.

Заместник-директорът на Дирекция „Народно здраве и социални грижи“ при Окръжния народен съвет д-р Димитър

Иванов обяви Указ на Държавния съвет и заповед на министъра на народното здраве, с които деветнадесет здравни работници от окръга са удостоени с ордени, медали и почетно звание „Отличник на МЗ“.

Тържеството завърши със спектакъла „Ишталивецът иде“ от Руса Божанов.

Александър ТОШЕВ

Животът започва отново

С какво се измерва времето от разплаканите майчини очи до „Детето ви е във от опасност...“ Стойности на дълга към бъдещето на България

Д-р Николай Кърджиев с един от своите малки приятели

Днес те празнуват — хората в белия цвят на надеждата. Понякога се сещаме за тях едва когато срещата ни стане неизбежна. Казваме им две добри думи, стискаме им ръцете с мълчалива благодарност. И продължаваме пътя си. А те остават със своите делници-денонощия като моряци, за които вихрата никога не свършва...

Такива ги заварих и този ден в първостепенната окръжна болница „Д-р Стефан Черкезов“. Пред кой кабинет да спреш? До чия всеотдайност да се докоснеш?

● На 3 стр.

Пленум на Окръжната контролно-ревизионна комисия на БКП

Вчера във Велико Търново се състоя пленум на Окръжната контролно-ревизионна комисия на БКП, на който освен членовете на комисията присъстваха завеждащи отдели и сътрудници на Окръжния комитет на Партията, председатели на общинските, градските, заводските и други ревизионни комисии на Партията.

В работата на пленума уча

стваха заместник-председателят на Централната контролно-ревизионна комисия на БКП Кирил Несторов, секретарят на Окръжния комитет на Партията Христо Станев, председател на Окръжната контролно-ревизионна комисия на БЗНС Петко Кожухаров.

Отчетен доклад за дейността на Окръжната контролно-ревизионна комисия на Партията през 1978 г. прочете

председателят на комисията Христо Кожухаров.

Пленумът прие решения и перспективен план за работата на Окръжната контролно-ревизионна комисия през 1979 и 1980 година и утвърди разпределение на членовете ѝ за оказване помощ и методическо ръководство на ревизионните органи на Партията в окръга.

Николина ЯМБОЛИЕВА

Хроника

ТЪРЖЕСТВЕН МИТИНГ-ЗАРЯ организира снощи във Велико Търново комсомолският комитет на организация „Вела Пискова“ при Единния център по математика и механика при Софийския университет.

КЛАВИРЕН КОНЦЕРТ на Сет Кимелман от САЩ се състоя снощи в салона на Дома на Народната армия.

ВЕЧЕР НА КЛАВИРНАТА МУЗИКА с участието на камерния оркестър на Драматично-музикалния театър „К. Кисимов“ ще се състои довечера от 19 часа в изложбени те зали на ул. „В. Мавриков“ във Велико Търново.

ИЗЛОЖБА на художника-самоучка д-р Константин Демос на тема „Да възпяваме и пазим пълния с блясък и красота Еленски балкан“ бе открита снощи в град Елена.

ИЗЛОЖБА-БАЗАР на перилни препарати, почистващи средства и автокозметика ще бъде открита в понеделник в 17 часа в сладкарница „Орбита“ във Велико Търново.

Михаил МАНОЛОВ

Научно-техническа конференция

По инициатива на Окръжния съвет на научно-техническите съюзи вчера в една от залите на Профсъюзния дом — Велико Търново, се състоя научно-техническа конференция на тема „Промислена роботика“. Докладчикът, инж.

Досю Поликрайшов от Научно-изследователския институт по роботика — Стара Загора, запозна присъстващите с развитието на роботизацията, с тенденциите и проблемите в производството на роботи.

Антон ВЪЛЧЕВ

„ПРИНЦЕСАТА НА ЦИРКА“ НА ВЕЛИКОТЪРНОВСКА СЦЕНА

В края на ноември миналата година вниманието на София беше привлечено от афиши, които известяха за гостуването на музикалния състав на Великотърновския театър на сцената на Музикалния театър „Стефан Македонски“ с два спектакъла на оперетата „Хубавата Елена“ от Оффенбах. Дошли от любопитство и с известен скептицизъм в залата, зрители бяха приятно изненадани. Радостен факт е, че музикалният състав на Великотърновския театър (с изключение на някои спорадични спадове) бележи не съмнен възход в своето развитие. Убедително доказателство за това е новата постановка на „Принцесата на цирка“ от Имре Калман.

Постановката на оперетата е дело на Недялко Ковачев, режисьор с богато въображение, с интересни хрумвания, той не страда от маниакално непремисляне да „свавторствува“, „переработва“ и „редактира“ своите песни, както често правят негови колеги с такова увлечение, че в послед на сметка произведението едновременно загубва своя първообраз, Ковачев се отнася с уважение към автора, като се стреми да бъде близък до намерението му. В неговия режисьорски план всичко е предварително обмислено, до най-малки подробности. Той е един от малцината режисьори, които знаят как да боравят с трите компонента на синтетичния жанр: слово, песен и танц, да ги дозират и преливат така, че да се получи оперетната магия. За съжаление Ковачев понякога е принуден да прави компромиси, поради трудности от различно естество, което все пак е недопустимо. Така е примерът с несполучливото вмъкване във второто действие на оперетата „Кайзер“ вальс.

Струва ми се, че в лицето на режисьор като Недялко Ковачев Великотърновският музикален театър несъмнено би намерил сполучлива реализация на някои от бъдещите си песни.

Новият диригент Веселин Гарванов се стреми да нюансира и градира, но на места оркестърът е силен и „покрива“ солистите. Сякаш не е намерено още онова меко „Калиманово звучене“. Танците на Димитър Иванов са ефектни и придават колорит и зрелищност на спектакъла. Иванов е талантлив балетмайстор с „оперетна кръв“, гъвкав и находчив в своите решения. Въпреки това обаче смятам, че не е задължително и полезно да участва във всички поредици постановки, тъй като всеки творец има нужда да се „зареди“ преди да е почнал да се повтаря. А и балетният колектив би сполучил, ако в някои следващи песни се срещнем с други добри балетмайстори. Сценографията на Ради на Близнакова се отличава с вкус и изящество. Костюмите на художничката Катя Караджова блещат с яркост и фееричност.

Хоровият колектив, композитован от богати и звучни гласове е истинско украшение за театъра. Най-послед

той се слобди с хормайстор. Между действащите лица особено се отличиха Лиана Ковачева, Маргарита Ангелова, Сребра Михалева, Мария Мусакова, Живко Иванов, Евгени Дойчинов, Христо Серафимов, Златан Маринов, Симеон Симеонов, Христо Стефанов и Слави Монева. Обнадеждаващо е дебютът на младия Симеон Симеонов в ролята на Тони. С приятна външност, чаровен, танцуващ, той внася нова свежеструя в колектива на театъра.

С по-скромни данни се представи на втория спектакъл и другата млада дебютантка Мария Касабова в

партии, които не отговарят на техните възможности, особено в класическия репертоар. Евгени Дойчинов може би актьорски да е сполучлив, но някъде в ролята на барон Шотоньов, но вокално го съвсем не е в състояние да „покрие“ партията. Нима е достатъчно само да се чинтира вярно; та това го правят мнозина актьори в столичните драматични театри, където също има оркестър и много често се пее, но в един професионален музикален театър критерият в това отношение трябва да бъде съвсем друг.

Оперетното изкуство е младо и жизнерадостно, но въпросът за кадрите е труден, както е труден и самият жанр. У нас все още няма учебно заведение, което да подготвя оперетни актьори, затова неговият брой младежи, които се насочват към този жанр или са завършили Консерваторията (не винаги с блестящи гласови данни) или ВИТИЗ (не особено талантливо) са певци, но не са актьори, а другите са ак-

Сцена от спектакъла с участието на Мария Мусакова (Мадам Шлумбергер) и Христо Стефанов (Пеликан).

ролята на мис Мейбъл. Споменавайки новите, не мога да не спра вниманието и на стария актьор Христо Стефанов. В ролята на Пеликан той е комедийно сочен, заразяващ и мил, че на човек му е мъчно да се раздели с него.

Практиката показва, че два колектива на театъра, не зависимо от някои трудности, при добро разбиране и взаимно уважение биха могли да съжителствуват изгодни в една ползена за тях творческа симбиоза. Използването на „попаящи“ актьори от драмата трябва да се извършва с мярка, най-вече в музикални. Не бива да им се възлагат трудни певчески

теории, но не могат да пеят. И едините са повече или по-малко непластични от другите. Но понякога в самодейния оперетни колективи също се раждат талантливи изпълнители.

Необходимо е към Музикалния театър в София да се създаде оперетна студия с високо квалифицирани преподаватели, в която младите оперетни кадри от професионалните и полупрофесионалните театри ще могат да усъвършенствуват своето майсторство в овладяването на трите компонента.

Веселин ДАМЯНОВ
председател на секция „Оперетно изкуство“ при Съюза на музикалните дейци.

Еталонно постижение за работническата самодейност

Успешна изява на женския хор при комбинат „Винпром“ — Лясковец

На 3 март т. г., на поредния концерт от „Панорамата на българското хорова изпълнителско изкуство“ приятна изненада ни поднесе един хор, който столичната музикална общественост не познава — женският хор при комбината „Винпром“ от Лясковец.

Хорът е създаден както личи от програмата на концерта, преди 20 години. Започнал творчески си път като малка вокална група, той по-късно прераства в камерен женски хор. Но сериозните си художествени постижения, устремени си творчески старт постига едва в последните няколко години, когато пред него застава диригентът Донка Копринкова. Тя успява за кратко време да превърне скромните постижения на женската певческа формация в един изряден женски хор със свой собствен творчески почерк и репертоарни търсения с високи творчески изисквания, висока хорова култура и артистичност — качества, които дадоха основание на организаторите на „Панорамата“ да допуснат този почти неизвестен хор до авторитетния и отговорен подиум на зала „България“.

Съставен почти изцяло от работничките и служителките на лясковския „Винпром“, тези хористки ни изненадаха с придобитите за кратко време хорови навици и качест-

ва, достойни за сравнение с най-добрите женски състави. Преди всичко — красиво школуван звук, върху който Копринкова явно дълго време се е трудила, за да го постигне. Нейна е и заслугата за интересно подобрения репертоар. Чухме произведения с трудни фактури, с интересни, хармонични и ритмични петна, които хорът изпълни много добре (Мурадели, Пипков, Кауфман, Стойков и др.).

Въпреки че сценичната изработка в началото на концерта се отрази леко на интонацията на първите две песни, можем да отчетем като сериозен успех за състава овладяването на интонацията във всички песни от трудния си репертоар. Освен това хорът вече умее да използва диалогната скала на динамическите нюанси — от топлото, въздушно „пианисимо“ до звучното „форте“. Като прибавим към това още и логичната фразировка и овладяната шрихова техника — става ясно защо хорът успя да държи в напрежение залата със сво-

ите интересни и впечатляващи интерпретационни изпълнения на „Където и да отидеш“ от Галкин, „Ветер“ от В. Мурадели, „Нани ми на ни, Дамняно“ от Пипков, „Малък Сечко“ от Кауфман и др.

Характерна особеност на концертната програма на хора беше равностойността на изпълнените произведения. Случвало се е в други концерти да се чуят 1-2 добре изпълнени песни, редом до неудачно подобрени или лошо интерпретирани творби. В концертната програма на „Винпрома“ нямаше нито една песен, която да поведе „градуса“ на публиката надолу. Изпълненията се редуваша и запазиха своята свежест и въздействаща сила, като градираха настроението на публиката нагоре — до последната песен.

Безспорно, главният виновен за тези успехи на хора е Донка Копринкова. Тя се утвърди в диригентската професия като творец със собствен почерк.

Женският хор при „Винпрома“ от Лясковец, както казах вече в началото, поднесе на столичната публика и много гости от страната една приятна изненада. Но този състав все още не е казал своята последна дума. Убеден съм, че пътят, по който хорът и Донка Копринкова са тръгнали, е верният път към голямото изкуство. Убеден съм, че в близките години този хор ще ни поднесе още по-интересни и по-значителни творчески и артистични постижения.

з. а. Самуил ВИДАС

Празник на патрона

Деца от целодневната детска градина „Н. К. Крупская“ при квартал „Трудов фронт“ във Велико Търново отпразнуваха своя патронен празник и 110 години от рождението на Надежда Крупская, отдала целия си живот на борбата за установяване на социализма в съветската страна и на педагогиката за изграждането на младия човек.

Още преди празника деца та видяха нейния портрет, познаваха я, говореха за нея, разглеждаха албуми със снимки от живота ѝ. Чрез художественото слово учителките достигнаха най-бързо до детската душа.

Светлината загасна. Прозвуча съветска песен и на екрана блесна портретът на Крупская. Един след друг се появиха кадри от нейния живот и дейност. Облечени в празнични дрехи, децата са въртели очи в учителката. Диана Енчева речитира стихотворение. Следват песни за Москва, за необятната съветска земя и великия Ленин. Подготвена е и драматизация по разказа на М. Зошченко „Понякога могат да се ядат и мастилници“. Накрая всяко дете остави цветя пред портрета на Крупская.

Стефка КРЪСТЕВА
учителка от ЦДГ „Иван Вазов“

„Искам филмите ми да създават радост на хората“

Неотдавна гости на Велико Търново бяха главният редактор и сценарист в Студията за анимационни филми „София“ Димо Боляров и известният режисьор на анимационни филми у нас и в чужбина з. а. Доньо Донева. Те имаха интересна среща със своите зрители във връзка със Седмичната на българския анимационен филм. Ето какво разказа Доньо ДОНЕВА за читателите на в. „Борба“.

— Другарю Донева, Вие сте един от най-известните български аниматори. Вашите филми са търсени и обичани от малки и големи. В тях има и смех, и настроение, и парави проблеми на съвременността. Какво изкуство е анимацията? Какви въпроси решава, какви задачи си поставя?

— Анимацията, както и всички други изкуства може да решава от най-обикновените до най-сложните проблеми в нашия обществен живот. В началото са я наричали трик-филм защото задачите и са били прости трикове, след известно време започва да се нарича мултипликационен филм, което значи раздвигване, а сега има ново име — анимационен филм, т. е. оживяване, одухотворяване. Поставят се психологически задачи, героите са в други взаимоотношения.

Анимацията търпи развитие и по отношение на формата. Докато преди се знаеше, че анимацията е преди всичко рисуван филм, след това се създаваха филми с кукли, с изрезки. Използват се най-разнообразни средства. Един французин работи върху екран с карфики, работят върху стъкло със сапун, появя-

мен най-важно е да внушиш това, което искаш. Един филм, колкото повече се гледа от зрители, толкова е по-добре за автора, защото неговата идея и неговите проблеми са отишли до повече хора.

— Споменете, моля Ви, някогашен успех на българския анимационен филм, в това число и Вашите лични награди.

— Ние имаме доста награди, лично аз имам около 30. (Димо Боляров: „В българското кино Доньо Донева има най-много международни награди, почти няма ненаграден негов филм“.) Например миналата година Андри Кулев получи награда в Отава с два свои филма, едната от които първа, Стоян Дуков бе награден също. В Отава по-малко награди и за селек-

ция. Това значи, че нашите филми, с които сме участвували, са били най-добрите на фестивала. Това е голямо признание за нашата студия. Стоян Дуков получи трета награда на Загребския фестивал, моят филм „Каза пердута“ получи първа награда в Солун и специалната награда на публиката в Лил, Франция. Имам три наградени филма в Испания — „Шаро“ на Румен Петков, „Балончето“ на Емил Абджиев и „Ден за добри дела“ на Пенчо Богданов. Миналата година бяха направени и две големи мои ретроспекции — с едната беше открит фестивалът в Оберхаузен един от най-големите, а в Дюселдорф беше направена ретроспекция на девет мои филма, като на този форум бяха направени ретроспекции и на Чарли Чаплин, на Марлена Дитрих и др.

— Кажете нещо за спецификата на Вашата професия, кое е характерното в творчеството Ви дейност?

— Много е трудна нашата професия. Много хора идват при нас и си отиват бързо, защото не издържат напрежението. За един филм са нужни от 10 до 40 хиляди рисунки. „Умно село“ направи един филм стои колектив от 25-30 души и целият този труд лежи поотделно на всеки. Аз много обичам филмите ми да са все такива, които създават радост

на хората и затова си слушам със средства на хумора.

— А над какво работите в момента?

— Току-що завърших „Тримата глупаци-атлети“ и работя един филм специално за деца, какъвто много отдавна не съм правил. Каза се „Декември“ и е на зимна тема, негови герои са 7 снежни човеци. Ще го посветим на Международната година на детето. Също във връзка с тази година съвместно с Димо Боляров ще направим „Тримата глупаци-педагози“. Предстои ни да реализираме и една много голяма задача, която вече сме започнали — първия български пълнометражен анимационен филм. Това ще бъде една „шопова сюита“, ако можем така да я наречем, на тема „Ромео и Жулиета“.

Интервюто води
Донка ХРИСТОВА

На читателите на в. „Борба“ пожелавам една радостна година и още много.

На раздяла з. а. Доньо Донева написа: „На читателите на вестник „Борба“ пожелавам една радостна година и още много.“

Справочник на читателя

КИНО

От понеделник до неделя актуално кино в градовете на окръга ще проектира:

ВЕЛИКО ТЪРНОВО: „Полтава“ — тел. 2-05-42, голяма зала — „По дирята на безследно изчезналите“ — 10, 14 и 18 часа; малка зала, студент филм — „Да отгледаш гарвани“ — 15.30 и 19.30 часа; детски филми — 17.30 часа, а в събота и неделя и от 10 часа: научно-популярни филми — „Бреговете на Амур“, „Ереван“, „Очи, които гледат небето“, „Сафари на вода“, Български ендемити“, „Искра“ — тел. 2-00-43, „Песелдоним „Дора“ — 10, 13.30, 15.30, 18 и 20 часа; „Девети септември“ — тел. 2-00-84, „Последната година на Беркут“ — 10, 13.30 и 18 часа, „Женитба“ — 15.30 и 20 часа;

ГОРНА ОРЯХОВИЦА: „Ленин“ — тел. 4-21-71, „Фаталната заплетка“, „Лекарство против страх“, „По Мисури“, квартал „Калитица“ — „Чатката на инкасатора“, „Ничуд, ни видял“, професионално кино „Харалампи Стоянов“ — тел. 67-61, „Даваша мъже в града“, „Минало свършено“.

СВИШОВ: „Алеко“ — „Фаталната заплетка“, „Адвокатка“

ПАВЛИКЕНИ: „Димитър Стоянов“, „Очакан ви гражданката Иванкова“, „Правилата на дома“

ЛЯСКОВЕЦ: „Христо Ботев“ — тел. 20-44, „Блуждаещият огън“, „Питон 357“, „Бумеранг“.

ЕЛЕНА: „Христо Ботев“ — тел. 21-85, „Любовният живот на Бундир Трайкович“, „Завест на Ника“, „Акция край арсенала“.

ПОДСКИ ТРЪМБЕШ: „Коста Петков“ — тел. 22-27, „Скок от покрива“, „Голямата змия“, „Един мъж“.

СТРАЖИЦА: „Развитие“ — тел. 24-42, „Бягството на д-р Шмид“, „Принцесата върху грахово зърно“, „По Мисури“.

СУХИНСКО: „Трезвост“ — тел. 29-04, „Актьорът и диаволът“, „Служебен роман“.

КИЛИФАРЕВО: „Петко Ахчиев“ — „Ден за моята любов“, „Кръс тоноски“, „Прах под слънцето“.

ДЕБЕЛЕЦ: „Георги Николов“ — „Актьорът и диаволът“, „Служебен роман“.

ДОЛНА ОРЯХОВИЦА: „Москва“ — „Училищен вальс“, „Стефан и Неан“, „Сбогом, полиция“.

ЗЛАТРИЦА: „Стефан Понистов“ — „Хоп, и пред вас е май муна“, „Любов и омраза“, „Синият ора“.

БЯЛА ЧЕРКВА: „Труд“ — тел. 672, „Предателят“, „Бродяга“, „Унена камбанария“.

ТЕАТЪР

Драматично-музикалният театър „Константин Кисимов“ ще представя:

„Прощет“ — вторник и петък във Велико Търново — 19 часа „Римска баня“ — четвъртък във Велико Търново — 19 часа „Отвъд миражите“ — четвъртък във Велико Търново — 10 часа „Вълкът и седмте козлета“ — вторник и сряда в Свищов

„Парска мисия“ — петък във Велико Търново — 10 часа „Копарство и любов“ — петък в Горна Оряховица

ФУТБОЛ

СЕВЕРНА „Б“ РФГ

Етър — Велюв; Септември/Славя — Волон; Кърпачево — Червено знаме; Светкавица — Лудо гореп; Ватен — Раковски; Янтра — Гигант; Чавдар — Бдин; ЖСК Спартак — Академик; Дунав — Бенковски; Добруджа — Локомотив.

ЗОНА „ЯНТРА“

Черномонец — Ангел Къчев; Локомотив (Др) — Бенковски (Бла); Ботев (Лук) — Вихър; Левски (Ом) — Филип Тотю; Бенковски (Тр) — Ботев (Доб); Бенковски (Рих) — Захария комбинат; Бъдеще — Левски (Ляск); Локомотив (Рс) — Левски (Стр).

В челните редици на здравеопазването

Сега във фелдшерския здравен пункт в Чапаево има всички условия за профилактична и лечебна дейност. През последните години много се направи за картотекирането на почти цялото население, като особено внимание се отделя на активно трудещите се. Системно работи постоянната детска и женска консултация, а веднъж месечно, за оказване на методическа и друга помощ, пунктът се посещава и от подвижна консултация от районната болница в Стражица. Постигнати са добри резултати в санитарно-хигиенната и червенокръстката дейност, редовно се изпълняват показателите по кръводаряването, добра е пропагандната дейност по здравеопазването и хигиенизирането. Три пъти седмично работи зъболекарският кабинет. Особено внимание отделят здравните работници на децата от детската градина и училището.

В момента фелдшерският здравен пункт е на едно от челните места в окръга в Националния преглед по хигиенизиране, реконструкция, модернизация и благоустройство на здравните заведения. Разполага с нови прибори за детската консултация, телекард за предаване на електроркардиограми по телефона, радиотелефон за пряка връзка с окръжната и районните болници в Горна Оряховица и Стражица и колите на „Бърза помощ“.

Разбира се, всичко това не би го имало, ако не бе активната намеса на ръководните органи от селото, помощта на общинския народен съвет в Стражица и трудолюбивото на здравните работници. Фелдшерът Димитър Борисов Димитров работи вече шеста година в здравния пункт.

Той познава и обича професията си, по всяко време е готов да помогне на хората, грижи се за здравното заведение и много от придобивките са плод на неговите усилия. За това трудолюбие, уважение и грижа към хората бе издигнат за съветник в кметството. Наредено с него уважение са си спечелили медицинската сестра Данаилка Радева и сани тарката Тодорка Станева.

През октомври на 1978 година фелдшерският здравен пункт бе посетен от делегация, водена от подпредседателя на Международната здравна организация, в която имаше представители от Индия, Нигерия и други страни за обмяна на опит. И наред с благодарността на хората от Чапаево, това посещение бе още една морална награда за труда на здравните работници от селото.

Ангел БЛАЖЕВ

Животът започва отново

Започва визитацията в сектора за интензивно лечение

От 1 стр.

Отпратих се към детското отделение не само защото се га

ЖИВЕЕМ ПОД ЗНАКА НА МЕЖДУНАРОДНАТА ГОДИНА НА ДЕТЕТО

Ние хората така сме устроени — понятията болест и болница от една страна и палани малчугани — от друга, предизвикват в съзнанието ни диаметрално противоположни представи, които трудно възприемаме в единство. И все пак...

В отделението приемат от еднодневни пеленачета до 14-годишни „батковци“ и „каки“. Обикновено те не остават дълго — средствата на съвременната медицина твърде бързо връщат усмивките върху десетки лица. Но вече трета година тук съществува

СЕКТОР ЗА ИНТЕНЗИВНО ЛЕЧЕНИЕ

където първите думи, записани в картоните на малките пациенти са „постъпило в изключително тежко състояние“, където минутите понякога са безкрайно дълги фатален срок, където на чения ужас в разплакваните майчини очи никога не отговарят „Детето ми е здраво“, а „То е във от опасност“, където животът започва отново.

Какво да се прави, трябва ще да „маскират“ и мен с марлена превръзка и манта, за

да надникна в тази територия на най-човешкия от човешките дългове. Със завеждащия отделението д-р Димитър Маринов и с ръководещия сектора д-р Николай Кърджиев се включих в най-тъжната и същевременно най-оптимистична визитация, която някога съм преживявал.

Съзирах ли сте

МЪКА И БОЛКА В ДЕТСКИ ЗЕНИЦИ?

Техният поглед потъва безпомощно в белотата на стаята и пита „Защо?“ Но как да обясниш на двегодишната Мелха, че спуканият гноен абсцес на белия дроб изисква трайна, няколкодневна аспирация в гръдната кухина? Ще те разбере ли 9-месечният Стефчо, че има миокардит на сърцето след грипна инфекция или току-що роденият Станислав, че единствено сложните манипулации са го спасили от тежката стафилококова бронхопневмония и гноен плеврит? За шестгодишния Стефчо нищо не означава диагнозата остър стенозиращ ларинготрахеобронхит, предизвикал парадоксално дишане, което пък довело до асфиксия първа степен. Казано без термини това си е чисто задушаване, последните от което не се нуждаят от коментар. Когато руменият бузест Стефчо порасне, дано да се намери кой да му разкаже как д-р Кърджиев е „прелетял“ за 15 минути с линейка до него в Горна Оряховица, как го е инжектирал с какво-то трябва и го е „включил“ на кислород точно когато трябва,

как докато се върнат при вхо да на „Бърза помощ“ вече са ги чакали трима лекари-специалисти — рентгенолог, анестезиолог и отоларинголог, как... Дано да се намери кой да му разкаже. Сега на въпроса ми защо е тук той по детски трогателно и някак виновно отговаря:

— Ами защото като ядох една ябълка ми стана малко лошо и...

Всички

ТЕЗИ ДЕЦА ЩЕ ЖИВЕЯТ.

А са били на прага на невъзвратимото. Изключено е да изброим всички тежки случаи, приети в сектора от целия окръг. През миналата година те са били 130, през 1977 — 170.

По-горе стана дума за оптимизъм. Той блика от всеки жест на д-р Кърджиев. Винаги съм си мислил, че този „не поправим“ ентусиазъм притежава способността да бъде едно временно на няколко места. Това разбира се е шегата, но как иначе да си обясним факта, че той успява да бъде според думите на д-р Димитър Маринов и „способен и амбициозен лекар, на когото разнотаме много“, и практик, който успешно прилага опита си в научната работа, и човек, за когото в малкото свободни часове все ще се намерят обществени задължения. Този оптимизъм заразява околните, вдъхва увереност у отчаяните. Защото има реални изчисления. Въпреки че секторът не е официално регламентиран от Министерството на народното здраве с всички произтичащи от това последствия, въпреки че не достига специална апаратура за спешна детска реанимация.

Нека не отминаваме обичайните десетките му малки приятели. Каква по-голяма награда от тази след безсънно дежуриране да очакват твоето влизане на светлината и размахани детски ръце да свалят от раменете ти умората на нощта?

Разбира се, не е сам, не може да бъде сам. Неуморно бдят над детското здраве и лекарият Станчев, Бонева, Сарънеджиков, Янев, целият колектив на отделението. А когато градът заспи, в стаята на най-тежко болните започват дългите нощи на медицинските сестри Мариана Петрова, Лилияна Ямакова, Йорданка Иванова и Кина Петрова.

Днес всички те празнуват. И ако е вярно, че децата са бяхото на нацията, нека ги поздравим със святата върност към големия дълг, към България.

Веселин ДОЛЧИНКОВ

Добро утро, докторе!

Стръмната улица все ме води нагоре. Струва ми се, че градът вече свършва, но улицата все продължава. Защото горе, на върха, е болницата — сутрин първа да посрещне слънцето, вечер най-късно да заспи.

Еленчани отдавна са свикнали денонощно по тази улица да бързат линейките, да бързат и угрижени хора с бели престилки.

Отдавна е свикнал с тази улица и д-р Трифон Николов. Двадесет и осем години минава по нея, двадесет и осем години градът го посреща: „Добро утро, докторе!“

Вървим заедно с д-р Николов, разговаряме, а аз се учудвам за кой ли път — не му личат годините. Нито във фигурата, нито в движението, нито в гласа му откривам тяхната тежест. Топлите очи и усмивката носят доверие. И разговорът върви съвсем непринудено.

Преди двадесет и осем години д-р Николов дойде в Елена. И работата го посрещна по същите тези улици — трябваше да се води борба с петнистия тиф, с дифтерията, с възките, цялата профи-

лактична работа в района легна на неговите плещи. Като търчеше в понеделник да обикаля селата и махалите из Балкана — чак в събота се връщаше.

Трудно беше — и тогава, и после, когато трябваше и да работи, и да учи. Най-напред все специалност по микробиология, после — рентген. Най-напред стана завеждащ микробиологична лаборатория към ХЕИ, после завеждащ рентгеново отделение в болницата. Най-напред му помагаше младостта, по сле — любовта и уважението на хората.

Когато се обръща назад към спомените от ония години, д-р Николов се вълнува. В очите му трепва радост от постигнатото, защото помни началото и най-добре може да оцени ръста на здравно то дело за изминалите години. И

когато го питам какво го е накарало толкова години да остане в Елена, той се колебае. Може би работата, може би любовта на хората.

Неусетно подхващам темата за обществената дейност на д-р Николов. Може би защото нея най-добре познавам. Вече осем мандата той е избиран за градски съветник; от идването си в града е в ръководството на червенокръстката организация, а сега е и зам.-председател на ГК на БЧК; отечественофронтовците го познават от квартала и градския комитет, спортистите са прекарвали много часове с него преди и след състезанията. Без д-р Николов не се провежда нито една акция по кръводаряването в града, той е организатор на санитарните дружини, на здравната посвета, той просто е навсякъде.

Вървим с д-р Николов по стръмните улици на Елена, срещат го хората по пътя, казват му болките и страданията си, а благодарността свети в очите им.

Добро утро, докторе!

Виолета ОСТРОМСКА

Редове на благодарност

„Чрез страниците на в. „Борба“ искам да изкажа дълбоката си благодарност към тези, на които дължа живота си — лекарите д-р Яламов и д-р Ненова, сестрите Пончева и Генчева от клиниката по вътрешни болести при Окръжна болница „Д-р Ст. Черкезов“.

Виолета ИЛИЕВА,
Стражица

„Наложи се да постъпя в Окръжната болница за операция. Няма да забравя топлотата и грижите, с които бях обграден от лекарите д-р Рашков, д-р Андреев, д-р Жеков, от медицинските сестри и санитарките. Благодарение на тяхното здраве бе възстановено. Затова им благодаря от сърце“.

Марин БИЛАЛОВ,
Златарица

„Неотдавна нараних око, си и чувствавах непоносими болки. Наложи ми се, въпреки късния час, да потърся помощта на очния лекар д-р Кубрат Александров, завеждащ отделение при градската обединена болница в Горна Оряховица. Д-р Александаров доде веднага в болницата, прегледа ме и облекчи не само болката, но и тревогата ми. Моля ви, чрез вестника да изразите моята най-сърдечна благодарност към д-р Александаров за неговата отзивчивост и загриженост.“

Драгостин НИКОЛОВ,
Горна Оряховица

Б. Р. В РЕДАКЦИЯТА СЕ ПОЛУЧАВАТ МНОГО ПИС

МА ЗА БЛАГОДАРНОСТ КЪМ МЕДИЦИНСКИТЕ РАБОТНИЦИ ОТ ОКРЪГА.

И това е естествено, когато става въпрос за спасен живот, за възврътното здраве и радост. Ние нямаме възможност да отпечатаме всички те, макар че всяко едно от тях заслужава внимание. Мария Георгиева, директор на детска градина „Родина“ в Горна Оряховица благодари на д-р Найденов, медицинската сестра Йорданка Иванова и помощния персонал на Бър за медицинска помощ от Великото Търново; Слава Личева от квартал „Чолаковци“ във Велико Търново се обръща с топли думи към д-р Савов, д-р Солаков, и останалите медицински работници от Окръжния онкологичен диспансер; Анна Бейска от Велико Търново по поздравява Ангел Ангелов, фелдшер на Пансионата за стари хора; Недялка Овчарова от Омуртаг пожелава здраве и щастие на колектива на III вътрешно отделение на Окръжната болница; с благодарност към медицинския персонал на нервно отделение е из

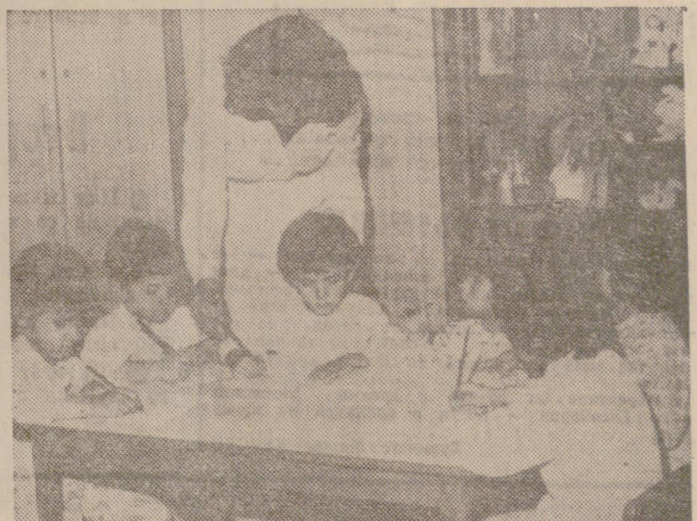
пълнено писмото на Лилия Димитрова от Велико Търново; К. Колева от Сашево разказва за грижите, положени за Пеню Адамов от лекуващата лекар д-р Панков на районната болница в Полски Тръмбеш; Николай Милчев от Свищов ни пише за културното обслужване на клиентите от колектива на аптека № 2 в крайдунавския град; Михаил Миланов от Горна Оряховица благодари на лекарите от Очно отделение на Окръжната болница, Йордан Рашев от Велико Търново пише хубави думи за грижите, които са полагали за него д-р Рашков и останалите медицински персонал на урологичното отделение на Окръжната болница; Радка Тодорова от Шереметья говори с признателност за доц. Гюровски и д-р Дим. Петков, спасили живота ѝ.

Дори да бъдат изброени имената на всички е доста трудното. Нека благодарността и уважението на болните към лекарите, сестрите и санитарите от болничните заведения на окръга бъдат най-добро то пожелание за техния празник.

МЛАДИ САНПОСТОВЦИ

Цяла година санпостовците от Велико Търново се грижеха за своите другарчета — проветриваха класните стаи, правеха бележки на немарливите, превръзваха ударените, носеха санитарните чапни по походи и по бригади. Учиха се през цялата година как все по-добре и по-добре да помагат. Затова на градския преглед за пионери и средношколци те показваха, че умеят да превръзват, да шинират, да направят кръвосниране. И макар че някъде допускаха грешки, комисията бе категорична — и знаят, и умеят да работят санпостовците. Окръжният и градският комитет на БЧК наградиха най-добрите — пионери от училище „Бачо Киро“ и средношколците от ОСПУ „Васил Друмев“. Но най-голямата награда беше оценката на комисията — санпостовците от Велико Търново могат да помагат на пострадалите.

Виолета РАЙКОВА

В отделението всички денеще учат. Започнал е часът по рисуване за групата от предучилищна възраст

Сякаш авлига пее в градина

Седмдесет години от рождението на народната певица
з. а. Мита Стойчева

Цялото село я знаело като най-добрата певица в този край. От песнопойски корен била тя. Пеели баща ѝ Ганчо и майка ѝ Никула, сестри ѝ Марийка и Иванка, братята ѝ Ангел и Рачо. Но най-известна певица от рода ѝ била баба ѝ (по баща) Кръстина, на която по всеобщо мнение Мита се била метнала.

Било 1939 г. на сбора в гр. Велико Търново. На подиума излизали да се състезават свирачи и певици. Мита била болна, но решила да премери силите си. И спечелила първата награда: една сребърна гривна и една шарена кобилица с два бели менци. Спечелила и сърцата на публиката и... първата слава. След този ден започнали да идват поздравителните писма — от селяни и работници, от писатели и композитори... Писали ѝ и от Радо София. А тогавашните фирми „Микрофон“, „Симония“ се надпреварвали да ѝ предлагат издаването на грамофонни плочи с нейни записи. През 1940, 1941 и 1942 г. били записани първите ѝ песни на грамофонни плочи.

Но мечтите на певицата се сбъднаха напълно едва след Девети септември. В годините на народната власт тя стана една от най-редовните изпълнители на народна музика по Радио София. Издателство „Български писател“ публикува с нейни песни, озаглавена „Гукнали сиви гълъби“ (1953 г.). През 1969 г. нашата

общественост отбеляза 60-годишнината ѝ с голямо юбилейно тържество в столицата. Народната власт я награди с орден „Кирил и Методий“ и ѝ даде званието „Заслужила артистка“.

Песните на Мита Стойчева са едно безценно народно богатство. Те вълнуват със своята красота и емоционалност, с образността и свежестта си. Емоционалния им диапазон е широк, но сред тях преобладават жътварските, хайдушките и любовните... Заслужаваме ли се в тези песни, пред очите ни „лумват“ седемкарски огньове, вдигат се сватби, разменят се росни китки и се дава дума за обич, проточват се дълги кървани и се люшват зредли жита. Понякога в тях чуваме да звънтат остри саби и да пишат хайдушки куршуми... От тези народни бисери лъха на вековни корени на току-що окосени ливади или на прясно разорани угари...

Заслугите на Мита Стойчева към българската народна песен са големи и многостранни: тя беше издирвачка с усет — идеше ли си в родния край, с въряно око и още по-въряно сърце намираще и събирала златните зрънца на песенния фолклор (по този начин тя изпя пред българските слушатели над 500 песни, от които 400 са записани в златния фонд на българската народна музика — фонотека на БАН,

нещо, с което нито една народна певица не може да се похвали); тя беше голяма изпълнителка — в нейните песни имаше нещо спокойно, нещо дълбоко човечно и мъдро, имаше и тъга, и радост; природата я бе дарила с мощен и издръжлив глас — на нея еднакво се удаваха както бавните, така и игривите мелодии; тя беше певица-творец, умееше да претворява и текст, и мелодия; чуеше песента за поминше я, размишляваше върху нея, после я изглаждаше и допълваше, развиваше и обогатяваше; нейното творческо въображение ѝ помогна да създаде и редица песни като „Из провинция се Стоянка“, „Дена из двора холеше“, „Писнали ми са, писнали“, „Мома зепно водка“, „Димчо керванджия“. Тя беше неуморима популяризаторка на северняшката песен; тя беше ентусиазирана учителка и вдъхновителка на младите изпълнители.

Мита Стойчева си отиде твърде рано, но песните ѝ останаха да живеят и да поддържат гордостта на българина. Ние слушаме сега нейните песни от грамофонните плочи и магнетофонните ленти и пред нас се изправят като живи и Русанка, тръгнала при ранения хайдутин в планината, и Стоян Войвода, който събира дружина из Търновограда и Злата хубавица, която „слънце кат погледне — слънце потъмнява...“

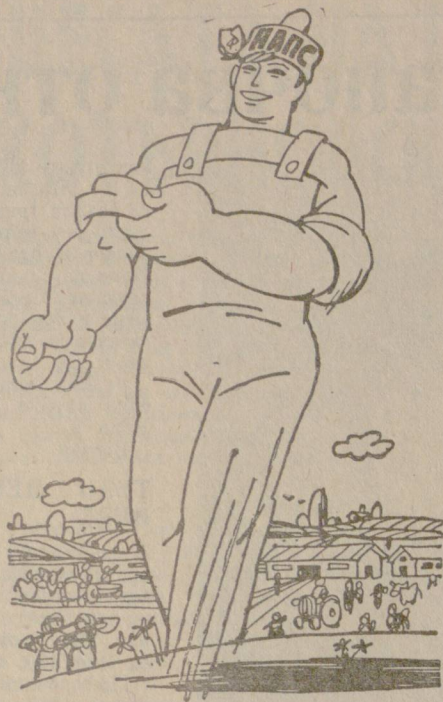
В съзнанието ни най-силно са се запечатали песните „Гукнали сиви гълъби“ и „Авлига пее в градинка“. Може би защото всичките песни на Мита Стойчева приличат на едно нежнотукане на сиви гълъби, защото пуснем ли нейните записи, ние чуваме сякаш как авлига пее в градинка...

Никола НАМЕРАНСКИ

Това беше чародейката на северняшката народна песен. Най-добрата изразителка на селяшката мъка и селяшката радост. Една певица, с която нацията ни може да се гордее... Мита Стойчева е родена на 22 март 1909 г. в с. Мекиш, днес Обединение. До 30-годишна възраст Мита живеела и работила на село — прела и плела, копаела и съвела, орала (когато мъжът ѝ, подгонен от сиромашията, ходел по далечни краища на работа), грижела се за сина си Дончо и дъщеря си Атанаска.

А СЕГА НА РАБОТА!

Прав беше поетът, който от трибуната на Учредителния конгрес на Националния аграрно-промишлен съюз заяви, че не може човек да изкара целия си живот с детските си дрехи. И наистина, макар че преди по-малко от десетилетие — през 1970 г. — мушиха нови дрехи, се оказа, че и те са отеснели за селското ни стопанство, че е пот

ребна нова организация, за да се чувства по-свободно и да расте и избуява по-бързо. И на конгреса миналата седмица най-добрите от най-добрите представители на многохилядната армия, която се грижи за трапезата ни, съз дадоха Националния аграрно-промишлен съюз (НАПС).

— Какво е и какво ще бъде НАПС? — попитахме

един тракторист, който сееше слънчоглед. Друг път само като видяха фотоапарата ме ханизаторите скачаха от тракторите и можехме половин ден да ги строиме пред, зад и около машината и при качния инвентар и да снима ме. А сега този не спира, ние подтичаме след трактора и повтаряме въпроса. Ка то видя, че кондицията ни е слаба и няма да стигнем до края на нивата, механизаторът намали и показа глава от кабината:

— За приказки вече не плащат, за работа плащат, това е НАПС! — и даде от ново газ.

Като се заровихме после в справките, отчетите и сведенията излезе, че не само гоци, ами всички механизатори в окръга са разбрали това. Защото подготовката на площите и сентбата тази година вървят къде-къде по-бързо от миналите. И двусменна и трисменна работа има, и качество има.

Добре са разбрали за как во става дума и животновъдите, които за тримесечното надойха 701 т мляко повече и продължават да преизпълняват дневните графици с по 10 тона.

С две думи — добре се чувствуват селското ни стопанство в новите си дрехи. И както разбираме още по-добре ще се чувствуват.

К. СЛЪНЧЕВ

Нашият традиционен пролетен конкурс

И децата знаят, че 1979 година е ГОДИНА НА ДЕТЕТО. Но също така се знае, че децата пък имат своите бащи, майки, какви и бабковци, за различаването на които не може да не се помисли. Затова на тяхното внимание в тазгодишния ни пролетен конкурс предоставяме четири снимки из живота на децата. (Автор на първа, втора и трета е Здравко Николов, а на четвърта — Веселин Долчинов.)

„1.2.3.4“

Без да се вдвигат, възрастните участници в конкурс са трябва да помислят и да измислят подходящ текст за всяка една от снимките, но той да е такъв, че да се говори за малките, а да се срещат големите.

Участници, напишете текстовете по ред на номерата на отделен лист и заедно с адрес си ги изпратете до:

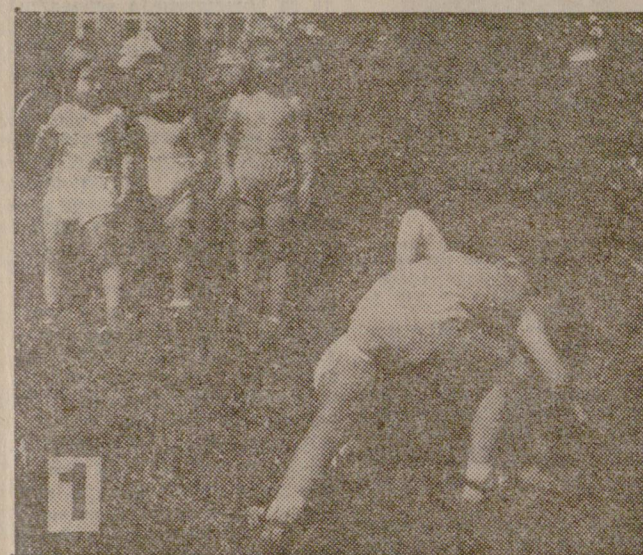
5000 Велико Търново
Редакция на в. „Борба“
За конкурса „1. 2. 3. 4“
Желателно е участието и на деца, но без намесата на родителите им, тъй като това не е училищно домашно упражнение, а конкурс „1. 2. 3. 4“.

Както винаги най-сполучливите текстове ще бъдат наградени.

Краен срок — 15 май 1979 година. Резултатите ще бъдат обявени за 1 юни — Международния ден на детето.

Текстовете, измислени в работно време, не се зачитат! На слуха!

СТРЕЛА

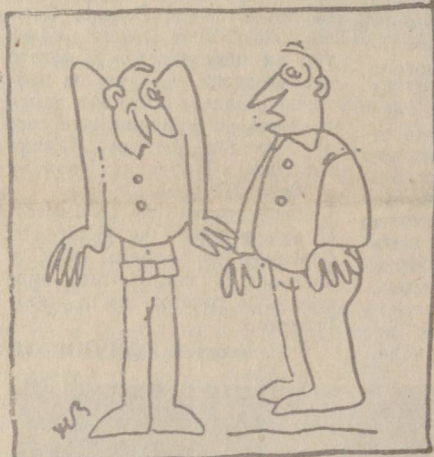

Николай АРНАУДОВ

КУМОР И САТИРА

Христо ВЕЛИЧЕВ

— Ако някой ден се проведе световно първенство по вдигане на рамене... убеден съм, че ти ще си шампион!...

Хроника от бъдещето

Великотърновските средства за информация — телевизията, радиото и шестте всекидневника — днес отделили голямо място на антихуманната постъпка на поета Кримиер Елеоноров — Богун. Отчаян от отрицателните критики в печата по повод на последната му книга „Ясна мъгла“, той хвърля от Стамбуловия мост във водите на Янтра химическия си молив.

За замърсяване на реката с вредни химикали Кримиер Елеоноров — Богун е предан на прокуратурата.

Хронист: Марин КРУСЕВ

Умри, но връзка дай...

Така е и с телефонния стълб на улица „Атанас Куров“ в Стражица. Той отдавна е умрял, но връзка все още дава и затова служителите от пощенската станция се правят, че не забелязват напълно пречупения бетонен стълб, обесил се на телефонните жици и опрял чело в дом № 84 на горепосочената улица. Не се знае кой го е пречупил, но се знае кой трябва да го оправи. Само че съответните фактори се бавят. Нищо че по два и по три пъти на ден от там минават пощенските коли и пощенските техници. Успокоението засега е, че по него тече не ток, а просто се водят разговори. Нищо че стълбът заплахително поглежда към посочения дом. И сам той не знае докога ще издържат добре обтегатите жици и нервите на обитаемия дом.

Георги БЛАГОЕВ

Вторични суровини

● Цял живот търси под вола теле. Не намери, но се прослави като вечно търсеща на тура.

● „Нищо човешко не ми е чуждо“ — каза човекоядецът.

● Преди да отидеш на ресторант, не пийтай нито старо, нито патило, а пЛатило!

● Лекторът говори с увлечение и всички го слушаха с отворени уста... за прозявка

Йордан ДАЧЕВ

Април — Месец за безопасност и култура в движението

„ЗЛИЯТ ДУХ В ШИШЕТО“, поместен тук, в кюшето, е нашата постоянна рубрика, в която именито се виждат поименно всички автокарачи-пиячи.

Водачи, управлявали автомобили на след употреба на алкохол:

Александър Кирилов Бабаджанов, автомотор СМУ — „Пътни строители“ — Велико Търново

Димчо Иванов Палев, шофьор в АПК — Златарица

Николай Тодоров Алибеев — шофьор в производствен участък с. Павел.

Николай ЦОНЧЕВ

АВТОпортрет

2—8 април—Седмица на гората

В защита на дървото

Заръчаха ми да напиша неш в защита на дървото.

И ето затварям пълно дървено врата на стаята, сядам на направения от дърво стол, пред изработения от дърво бюро, изваждам белият лист, погледвам дървесния и загризвам молива, който разбира се, е дървен.

Не върви... Впервам поглед в дървените греди на тавана, плъзгам го надолу по направения от дърво мебели, забивам го в дървения под и започвам да чувствувам дори главата си малко дървена.

Цепениците в печката пукат, през направения от дърво прозорци се вижда как вятърът огъва околните дървета около дървения гараж на оня дървник — комшията, а аз още и една дума не съм написал в защита на дървото.

инж. Делчо АРНАУДОВ

ЗА СЕДМИЦАТА НА ГОРАТА

Насаждат се дръвчета — милиони и те растат, но... чакат ги триони.

Грижливо те лекува, горо, дивия кълвач. Безмислено те унищожава културният секач.

Мария КАЛЧЕВ

Телевизия

СЪБОТА — 7 АПРИЛ

10.00 — „Приключенията на Томи“ и „Зайчето“ — предаване за децата; 10.20 — Телевизионен театър за деца и юноши: „Бла деният на света“ — по романа на Ал. Белиев, 1 част; 11.00 — Пожелание за децата; 13.00 — Информационен дневник; 13.30 — „По хълмовете на времето“ — 1956 година — документален филм; 14.10 — Програма, посветена на Деня на здравния работник; 15.10 — Филателен екран; 15.40 — От събота до събота — спорт на програмата: Рали „Златни пъци“ — директно предаване от туристическия комплекс „Албена“; Фудбал: „Локомотив“ (СФ) — „Черно море“ — директно предаване от стадион „В. Левски“ и волейбол (мъже) — финален турнир от ренубликанското първенство, директно предаване от зала „Хр. Ботев“ в София; В паузата: Новини; 18.15 — „Скряпшето“ и „Баламея“ — 18.30 — 1300 и 35 от тях: „София в 2000-та година“; 19.00 — Концерт на „Софийски солисти“ — директно предаване от студио 1 на Българското радио; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.30 — „По хълмовете на времето“ — 1957 год. — документален филм; 21.20 — „Повест за човешкото сърце“ — светски ирален филм; 23.35 — Новини; 23.45 — „Лека нощ, възрастни!“

ВТОРА ПРОГРАМА

18.30 — 1300 и 35 от тях — Масовата физическа и спортът в столицата; 19.30 — „Коренци“ — разкази на стари софиянци; 20.00 — „Срещи“ — програма на ТВЦ Пловдив; 20.30 — Телевизионен театър: „Приказка за „аците“ от Панчо Панчев; 22.00 — Новини — БТА; 22.10 — По света и у нас. 7

ПРЕДВАРИТЕЛНА ПРОГРАМА

НЕДЕЛЯ — 8 АПРИЛ

9.00 — Телевизионен университет „Агра“, 1 предаване; 10.00 — 1300 и 35 от тях: „Бързи, сме ли, сърци“ с участието на български, чехословашки и светски деца, които живеят в София; 11.00 — С ПТС в Иския гарнизон (ШПЗО Враца); 11.50 — „Кратко ве на младостта“ — забавна програма; 12.10 — „Театрален де тонис“ — документален филм; 13.00 — Информационен дневник; 13.30 — 1300 и 35 от тях: програма за град София; 17.30 — „Вска неделя“; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — Панорама; 20.40 — Новини; 20.50 — Спортен екран; 21.00 — „Леген да за Паула и Паула“ — игрален филм на ГДР; 22.40 — 1300 и 35 от тях: Смесен концерт на изтънчени от столицата; 23.10 — Новини; 23.20 — „Лека нощ, възрастни!“

ВТОРА ПРОГРАМА

17.00 — Волейбол (мъже): ЦСКА „Септемврийско знаме“ — „Садина“ — финална среща от ренубликанското първенство — директно предаване от зала „Хр. Ботев“ в София; 18.30 — Реклами; 18.50 — Корени: „Ангел Вълчанов“; 19.30 — Пожелание за децата; 21.30 — Новини — БТА; 21.40 — Панорама.

ПОНЕДЕЛНИК — 9 АПРИЛ

17.30 — „Приключенията на Томи“; „Вълкът“ — предаване за децата; 18.00 — Тържествено от криване на Дните на Монголската култура в България — директно предаване от Националния академичен театър за опера и балет, София; В паузата: „Монголска резба“ — филмова импресия; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.30 — 1300 и 35 от тях — Откриване на програмата, посветена на Ловешки окръг; 20.50 — Телевизионен театър: „Внимание, листопад!“ — от С. Михалков; 22.00 — Новини.

ПРОДАВАМ спешно ВАЗ 2101, В. Търново, кв. „Чолаковци“ бл. 66 вх. А, ап. 15 след 17 ч. — Русеви.

ПРОДАВАМ „Москвич 412“, с. Хотница — Величко Симеонов.

ПРОДАВАМ нов радиомачетелефон „Филипс“, тел. 2-52-43, Велико Търново.

ПРОДАВАМ „Москвич 412“, гр. Горна Оряховица, ул. „Осогово“ № 12 — Никола Стоянов Николов.

ПРОДАВАМ „Трабант“ спешно — Хасан Крачев, електро техник — Килифарово

ПРОДАВАМ „Лада 1600“, Виноград, здравна служба — Костадинов. 2—1

ЗАМЕНЯМ апартамент в Русе с великотърновски, Ариф Хасанов Юсенов, комлекс „Родина“, вход А, II етаж — Русе.

ПРОДАВАМ „Жигули“, Ресен, тел. 24-46, 26-96. 2—2

2-77-22 ЗАМЕНЯ апартамент в Търново за апартамент София. 2—2

ПРОДАВАМ спешно „Вартбург 353“ — нов модел — с. Самоводене, Христо Тенджерков, тел. 232, 18—20 часа. 2—2

ПРОДАВАМ „Волга М 21“ след 17.00 ч. — Самоводене, Великотърновски — Петър Чуклев. 3—2

ПРОДАВАМ „ЗАЗ 965 А“ в движение, В. Търново, 2-74-66 след 19 часа. 2—2

ИНДЕКС 21 301